

Zpráva o službě faráře pro výroční sborové shromáždění 25.3.2012

Milé sestry, milí bratři. Byl jsem požádán, abych napsal krátkou zprávu o svém půlročním farářském napůl úvazkovém působení zde ve sboru – loni, od 1.února do posledního srpna loňského roku.

Co se mi jeví jako nejdůležitější – chci vám všem poděkovat, že jsme to vydrželi. Vy jí já. Myslím si, že to pro sbor byla výhodná příležitost – farář, který bydlí ve vlastním – t.zn., že se může opravovat fara pro pastora nového. I ten poloviční úvazek byl výhodný. Já jsem nemusel opustit svou službu v Libici v Domově Diakonie. S br. Pavlem Dvořáčkem jsme se vždycky domluvili – a rozdělení celkové vypadalo takto: On měl na starosti děti, mládež a konfirmandy – a já ten zbytek – kavárničku a bohoslužby. Pastorační návštevy probíhaly jako obvykle – minimálně. Teď je to – jak mám dojem – živější.

Byl jsem přijat velice vstřícně a zažil jsem milé chvíle. Abyste rozuměli – celou farářskou kariéru jsem prožíval dost část v krizi, jak tu viničku ničím. Jeden čas to byl pro mne nejjasnější důkaz Boží existence a moci. Zvláště v čase, kdy jsem ze služby nemohl utéci. Tady to bylo jiné – byl jsem svobodný – viděl jsem konec a práce mě bavila. Jestli to bavilo vás – nevím. Já byl jako záplata na mezičas – anebo laskavěji – můstek – mezi odchodem faráře minulého – a příchodem toho nového.

Děkuji vám za pochopení – opravdu děkuji.

Nevím, co bych ještě dodal – ale i tohle si mohu, jako senior – tedy jako senior věkově – ne funkčně - dovolit, totiž nevědět. Přeju Boží požehnání. A jestli se tu pravidelně neobjevuji v neděli – je to tím, že sloužím porůznu jinde. Děkuji za pochopení.